

Σύνταξη

Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο: δευτερεύουσα χρονική πρόταση.

ἐπαύσατο ρήμα

οὗτος υποκ. ρήματος και μετοχής

εἰπὼν χρον. μετ.

ταῦτα αντικ. μετοχής

καὶ ἡ βουλή δῆλη ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα :δευτερεύουσα χρονική πρόταση.

ἐγένετο ρήμα

ἡ βουλή υποκ. ρήματος και μετοχής

δῆλη κατηγορ.

ἐπιθορυβήσασα κατηγορ. μετ.

εὐμενῶς επιρρημ. προσδιορ. τρόπου

γνοὺς ὁ Κριτίας καὶ τοῦτο ...ἠγησάμενος οὐ βιωτὸν, προσελθὼν καὶ διαλεχθεῖς τι τοῖς Τριάκοντα

ἐξῆλθε : κύρια πρόταση.

ἐξῆλθε ρήμα

ὁ Κριτίας υποκ.

γνοὺς, ἠγησάμενος αιτιολ.μετοχές

προσελθὼν, διαλεχθεῖς χρονικές μετοχές

τι τοῖς Τριάκοντα αντικ. της μετοχ. διαλεχθεῖς

οὐ βιωτὸν κατηγορ. αντικειμ.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ὅτι ἀναφεύξοιτο : δευτερ. ειδική πρόταση αντικ. της μετοχής γνούς· εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου επειδή εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου.

ἀναφεύξοιτο ρήμα

Θηραμένης υποκ.

ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

εἰ ἐπιτρέψοι > ἐάν ἐπιτρέψη υπόθεση

ἀναφεύξοιτο > ἀναφεύξεται απόδοση

Δ' εἶδος προσδοκώμενο

ἐάν, ἄν, ἦν + υποτακτ. υπόθεση

μελλοντική έκφραση απόδοση

εἰ ἐπιτρέψοι τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ : δευτερ. υποθετική πρόταση.

ἐπιτρέψοι ρήμα

ὁ Κριτίας υποκ.

τῇ βουλῇ ἔμμεσο αντικ.

διαψηφίζεσθαι τελ. απαρ. ως ἄμεσο αντικ.

την βουλήν υποκ. απαρ.εμφ.

περὶ αὐτοῦ εμπρόθ. προσδιορ. Αναφοράς

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

καὶ ἐπιστῆναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερώς τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις. : κύρια πρόταση.

ἐκέλευσε ρήμα

ὁ Κριτίας υποκ.

τῇ βουλῇ αντικ. απαρ.

φανερώς επιρρ. προσδιορ. τρόπου

τοὺς ἔχοντας επιθ. μετ., αντικ. ρήμ. και υποκ. απαρεμφ.

τὰ ἐγχειρίδια αντικ. μετοχ.

Πάλιν δὲ εἰσελθὼν εἶπεν : κύρια πρόταση.

εἶπεν ρήμα

ὁ Κριτίας υποκ.

εἰσελθὼν χρον. μετ.

πάλιν επιρρ. προσδιορ. χρόνου

Ἐγώ, ὧ βουλή, νομίζω προστάτου ἔργον εἶναι : κύρια πρόταση.

νομίζω ρήμα

ἐγώ υποκ.

ὧ βουλή κλητ. προσφώνηση

εἶναι ειδ. απαρ. ως αντικ.

τό μή ἐπιτρέπειν τελ. απαρ. ως υποκ. του εἶναι

ἔργον κατηγορ.

προστάτου γεν. κτητ.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

οἴου δεῖ : αναφορική παραβολική πρόταση (προστάτου τοιούτου οἴον δεῖ εἶναι : ἔλξη αναφορικού).

δεῖ ρήμα

οἴον υποκ. Απαρ.

ὅς ἂν ὀρῶν τοὺς φίλους ἐξαπατωμένους, μὴ ἐπιτρέπη : δευτερ. αναφορική -υποθετική πρόταση

μὴ ἐπιτρέπη ρήμα

ὅς υποκ.

τοὺς φίλους αντ. μετ. ὀρῶν και υπ. μετ. ἐξαπατωμένους

ἐξαπατωμένους κατηγ. μετοχ. ἀπό το ὀρῶν

Καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω. : κύρια πρόταση.

ποιήσω ρήμα

ἐγὼ υποκ.

τοῦτο αντ. μετ. ὀρῶν και υπ. μετ. ἐξαπατωμένους

ἐξαπατωμένους κατηγ. μετοχ. ἀπό το ὀρῶν

τούς φίλους υποκ. Μετοχ.

Καὶ γὰρ οἶδε οἱ ἐφεστηκότες οὐ φασιν ἡμῖν ἐπιτρέψειν: κύρια πρόταση.

οὐ φασιν ρήμα

οἱ ἐφεστηκότες υποκ.

οἶδε επιθ. προσδιορ.

οὐκ ἐπιτρέψειν ειδ. απαρ. ως αντικ.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ἡμῖν αντικ. απαρεμφ.

εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερώς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον :
δευτερ. υποθετική πρόταση.

ἀνήσομεν ρήμα

ἡμεῖς υποκ.

τὸν ἄνδρα αντικ.

τὸν λυμαινόμενον επιθ. μετοχ.

φανερώς επιρρ. προσδ. τρόπου

τὴν ὀλιγαρχίαν αντικ. μετοχ.

ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

εἰ ἀνήσομεν > ἐάν ἐπιτρέψη υπόθεση

ἀναφεύξοιτο > ἀναφεύξεται ἀπόδοση

Δ' εἶδος προσδοκώμενο

ἐάν, ἄν, ἦν + υποτακτ. υπόθεση

μελλοντική ἐκφραση ἀπόδοση

Ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις τῶν μὲν ἐν τοῖς Τρισχιλίαις ὄντων
μηδένα ἀποθνήσκειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας ψήφου, τῶν δ' ἔξω τοῦ
καταλόγου κυρίου εἶναι τοὺς Τριάκοντα θανατοῦν. : κύρια πρόταση.

Ἔστι απρόσ. ρήμα

ἀποθνήσκειν, εἶναι τελ. απαρ. ως υποκ.

μηδένα υποκ. απαρ. ἀποθνήσκειν

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

τῶν ὄντων επιθ. μετοχ. ως γενικ. διαιρετική στο μηδένα
έν τοῖς Τρισχιλίοις εμπρ. προσδ. τόπου
καινοῖς επιθ. προσδ.

έν τοῖς νόμοις εμπρ. προσδ. τόπου
ἄνευ τῆς ψήφου, εμπρ. προσδ. εξαίρεσης
ύμετέρας επιθ. προσδ.

τοὺς Τριάκοντα υποκ. απαρ. εἶναι και θανατοῦν
κυρίους κατηγορ.

θανατοῦν τελ. απαρ. ως αντικ. στο κυρίους εἶναι ή υποκ. στο ἐστί
(τινά) αντ. απαρ.

τῶν (ὄντων) επιθ. μετ. ως γεν. διαιρετ. στο (τινά)
ἔξω επιρρ. προσδ. τόπου
τοῦ καταλόγου γεν. αφετηρίας από το επίρρ. ἔξω

Ἐγὼ οὖν, Θηραμένην τουτονὶ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου,
συνδοκοῦν ἄπασιν ...ἡμῖν : κύρια πρόταση.

Ἔστι απρόσ. ρήμα

ἀποθνήσκειν, εἶναι τελ. απαρ. ως υποκ.

μηδένα υποκ. απαρ. ἀποθνήσκειν

τῶν ὄντων επιθ. μετοχ. ως γενικ. διαιρετική στο μηδένα
έν τοῖς Τρισχιλίοις εμπρ. προσδ. τόπου
καινοῖς επιθ. προσδ.

έν τοῖς νόμοις εμπρ. προσδ. τόπου
ἄνευ τῆς ψήφου, εμπρ. προσδ. εξαίρεσης
ἔφη : κύρια παρενθετική πρόταση.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ἔφη ρήμα

ὁ Κριτίας υποκ.

Καὶ τοῦτον, ἡμεῖς θανατοῦμεν : κύρια παρενθετική πρόταση.

θανατοῦμεν ρήμα

ἡμεῖς υποκ.

τοῦτον αντικ.

Ἄκούσας ταῦτα ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν ἐστίαν : κύρια πρόταση.

ἀνεπήδησεν ρήμα

ὁ Θηραμένης υποκ. στο ρήμα και την μετοχή

ἐπὶ τὴν ἐστίαν εμπρόθ. προσδιορ. τόπου

Ἄκούσας χρον. μετοχ.

ταῦτα αντικ. στο ἀκούσας

και εἶπεν : κύρια πρόταση.

εἶπεν ρήμα

ὁ Θηραμένης υποκείμενο

Ἐγὼ δ', ... ὧ ἄνδρες, ἱκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα, μὴ ἐπὶ Κριτία εἶναι ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ μήτε ὑμῶν ἀλλ' ... κατὰ τοῦτον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι : κύρια πρόταση.

ἱκετεύω ρήμα

ἐγὼ υποκ.

τὰ ἐννομώτατα σύστ. αντικ.

πάντων γεν. διαιρ. στο ἐννομώτατα

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

μή εἶναι ...ἀλλ' εἶναι τελ. απαρ. ως αντικείμενα
ἐπὶ Κριτίᾳ εμπρόθ. προσδ. εξάρτησης
ἐξαλείφειν
τελ. απαρ. ως υποκ. απαρ. μή εἶναι
τον Κριτίαν υποκ. απαρ. ἐξαλείφειν
ἐμέ ὄν (ἂν βούληται) αντικ. απαρ. ἐξαλείφειν
ὕμῶν γεν. διαίρ. στο (ὄν ἂν βούληται)
τὴν κρίσιν υποκ. απαρ. εἶναι
ὕμῖν, ἐμοί δοτικ. προσ. κτητική
κατὰ τοῦτον εμπρόθ. προσδ. συμφωνίας
ὄν ἂν βούληται : δευτερ. αναφορική υποθετική πρόταση.
ἂν βούληται ῥήμα
ὁ Κριτίας υποκ.
ὄν αντικ.

ὄνπερ νόμον οὔτοι ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ : δευτερ.
αναφορική πρόταση.

ἔγραψαν ῥήμα

οὔτοι υποκ.

νόμον αντικ.

ὄνπερ επιθ. προσδ. στο νόμον

περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ εμπρόθ. προσδ. αναφοράς

ἐν τῷ καταλόγῳ εμπρόθ. προσδ. τόπου

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

Καὶ τοῦτο μέν... μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἄγνοῶ : δευτερ. αναφορική πρόταση.

οὐκ ἄγνοῶ ρήμα

ἐγὼ υποκ.

τοῦτο αντικ.

μὰ τοὺς θεοὺς ομοτικό

περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ εμπρόθ. προσδ. αναφοράς

ἐν τῷ καταλόγῳ εμπρόθ. προσδ. τόπου

ὅτι οὐδέν μοι ἀρκέσει ὅδε ὁ βωμός : ειδική πρόταση επεξήγηση στο τοῦτο.

ἀρκέσει ρήμα

ὅδε επιθετ. προσδιορ.

οὐδέν επιρρ. προσδιορ. ποσού

μοι αντικ.

ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι : κύρια πρόταση.

βούλομαι ρήμα

ἐγὼ υποκ. στο ρήμα και το απαρέμφ.

ἐπιδείξαι τελ. απαρ. ως αντικ.

τοῦτο αντικ. στο ἐπιδείξω

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ὅτι οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι: ειδική πρόταση, επεξήγηση στο τοῦτο.

εἰσὶ ρήμα

οὗτοι υποκ.

ἀδικώτατοι, ἀσεβέστατοι κατηγορ.

περὶ ἀνθρώπους, περὶ θεοὺς εμπρόθ. προσδιορ. αναφοράς

Ἵμῶν μέντοι ...ὧ ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί, θαυμάζω : κυρία πρόταση.

θαυμάζω ρήμα

ἐγὼ υποκ.

ὑμῶν αντικ.

ὧ ἄνδρες κλητ. προσφ.

καλοὶ κάγαθοί επιθ. προσδ.

εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ ταῦτα γινώσκοντες : δευτερεύουσα αιτιολ. Πρόταση ἀπὸ το θαυμάζω.

βοηθήσετε ρήμα

ὑμεῖς υποκ. στο ρήμα και την μετοχή

ὑμῖν αὐτοῖς αντικ.

γινώσκοντες εναντιωμ. μετοχ.

ταῦτα επιθ. προσδ.

ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστου : δευτερεύουσα ειδική πρόταση ἀπὸ τη μετ. γινώσκοντες.

ἐστὶ ρήμα

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

τὸ ὄνομα υποκ.

ἐμὸν επιθ. προσδ.

εὐεξαλειπτότερον κατηγορούμ.

οὐδὲν επιρρ. προσδ. ποσού

ἢ το ὄνομα υποκ. ρήμ. β' ὀρος σύγκρισης

ἐκάστου γεν. κτητ.

ὕμῶν γεν. διαιρετ.

Ἐκ δὲ τούτου ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν Τριάκοντα κῆρυξ τοὺς Ἑνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην : κύρια πρόταση.

ἐκέλευσε ρήμα

ὁ κῆρυξ υποκ.

ὁ τῶν Τριάκοντα επιθ. προσδ.

τῶν Τριάκοντα γενική κτητική

τοὺς Ἑνδεκα αντικ. προσδ. ποσού

ἐπὶ τὸν Θηραμένην εμπρόθ. προσδ. εχθρικής κατεύθυνσης

Ἐκ τούτου εμπρ. προσδ. χρόνου

ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θραυστάτου τε καὶ ἀναιδεστάτου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας: κύρια πρόταση.

εἶπε ρήμα

ὁ Κριτίας υποκ.

εἰσελθόντες χρον. μετοχή αντί για γεν. απόλ. εἰσελθόντων

ἐκείνων. (σχ. ανακόλουθο)

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ἐκεῖνοι υποκ. μετοχῆς

σὺν τοῖς ὑπηρέταις εμπρόθ. προσδ. συνοδείας

ἡγουμένου τροπ. μετοχή, γενική απόλυτη

Σατύρου υποκ. μετοχῆς

αὐτῶν αντικ. μετοχῆς

θραсуτάτου, ἀναιδεστάτου,

επιθ. προσδ. στο Σατύρου

«Παραδίδομεν ὑμῖν ... Θηραμένην τουτονὶ κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον. : κύρια πρόταση.

Παραδίδομεν ρήμα

ὁ Κριτίας υποκ.

εἰσελθόντες χρον. μετ. ἀντί γιὰ γεν. ἀπόλ. εἰσελθόντων ἐκείνων. (σχ. ἀνακόλουθο)

ἐκεῖνοι υποκ. μετοχῆς

σὺν τοῖς ὑπηρέταις εμπρόθ. προσδ. συνοδείας

ἡγουμένου τροπ. μετοχή, γενική απόλυτη

Σατύρου υποκ. μετοχῆς

αὐτῶν αντικ. μετοχῆς

θραсуτάτου, ἀναιδεστάτου,

επιθ. προσδ. στο Σατύρου

Ἵμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ Ἔνδεκα οὐ δεῖ τὰ ἐκ τούτων πράττετε. : κύρια πρόταση.

πράττετε ρήμα

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

Ἕμεῖς υποκ.

τὰ ἐκ τούτων αντικείμενο

ἐκ τούτων εμπρ. προσδ. χρόνου

λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες χρον. μετοχές

οἱ Ἕνδεκα παράθεση

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν : δευτ. χρον. πρότ.

εἶπεν ρήμα

ὁ Κριτίας υποκ.

ταῦτα αντικείμενο

εἶλκε μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος : κύρια πρόταση.

εἶλκε ρήμα

ὁ Σάτυρος υποκ.

ἀπὸ τοῦ βωμοῦ εμπρόθ. προσδ. τόπου

εἶλκον δὲ οἱ ὑπηρέται : κύρια πρόταση.

εἶλκον ρήμα

οἱ ὑπηρέται υποκ.

ὁ δὲ Θηραμένης καὶ θεοὺς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γινόμενα : κύρια πρόταση.

ἐπεκαλεῖτο ρήμα

ὁ Θηραμένης υποκ.

θεοὺς, ἀνθρώπους αντικείμενο στο ρήμα και υποκ. στο απαρέμφατα

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

καθορᾶν απαρ. σκοπού

τὰ γινόμενα αντικ. στο απαρέμφ.

ὥσπερ εἰκὸς ἐστὶ : δευτερεύουσα αναφορική-παραβολική πρόταση.

εἰκὸς ἐστὶ ἀπρόσωπο ρήμα

(ἐπικαλεῖσθαι) τελ. απαρ. ως υποκ.

(τόν Θηραμένην) υποκείμενο στο απαρέμφατο

Ἡ δὲ βουλή ἡσυχίαν εἶχεν, ὀρῶσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὁμοίους Σατύρω καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλήρες τῶν φρουρῶν, καὶ οὐκ ἄγνοοῦντες : κύρια πρόταση.

εἶχεν ρήμα

Ἡ βουλή υποκ.

ἡσυχίαν αντικείμενο

ὀρῶσα αιτιολογ. μετοχή

τοὺς ὁμοίους αντικείμ.

ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις εμπρόθ. προσδιορ.τόπου

Σατύρω δοτ. αντικειμ. από το (ὁμοίους)

τὸ ἔμπροσθεν (μέρος) β' αντικ. μετοχής

τοῦ βουλευτηρίου γενικ. αφετηρ. (ἔμπροσθεν)

πλήρες κατηγορ. αντικειμ.

τῶν φρουρῶν γενική αντικειμ. (πλήρες)

ἄγνοοῦντες αιτιολογ. μετοχή (σχῆμα κατά το νοούμενο ἢ

βουλή > οἱ βουλευταί

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρήσαν :δευτερεύουσα ειδική πρόταση.

παρήσαν ρήμα

οἱ φρουροί υποκείμενο

ἔχοντες τροπική μετοχή

ἐγχειρίδια αντικείμεν. μετοχής

Οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλη τῆ φωνῆ
δηλοῦντα : κύρια πρόταση.

ἀπήγαγον ρήμα

οἱ δ' υποκείμενο

τὸν ἄνδρα τροπική μετοχή

δηλοῦντα αντικείμεν. μετοχής

τῆ φωνῆ δοτική μέσου

μεγάλη κατηγορ. προσδ.

Μάλα επιρρ. προσδ. ποσού

οἷα ἔπασχε : πλάγια ερωτηματ. πρόταση αντικ. της μετοχής δηλοῦντα.

ἔπασχε ρήμα

ὁ Θηραμένης υποκείμενο

οἷα (παθήματα) σύστοιχο αντικείμεν.

Λέγεται δ' ἔν ρῆμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ : κύρια πρόταση.

Λέγεται ρήμα

ῥῆμα υποκείμενο

ἔν, τοῦτο επιθετικοί προσδιορ.

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

αὐτοῦ γεν. κτητ.

Ὡς εἶπεν ὁ Σάτυρος : δευτερ. χρον. πρόταση (ὡς + οριστ.)

εἶπεν ρήμα

ὁ Σάτυρος υποκείμενο

ὄτι οἰμῶξοιτο :δευτ. ειδική πρόταση αντικ. του ρήμ. εἶπεν (ευκτική του πλαγίου λόγου).

οἰμῶξοιτο ρήμα

ὁ Θηραμένης υποκείμενο

εἰ μὴ σιωπήσειεν : δευτ. υποθετική πρόταση .

σιωπήσειεν ρήμα

ὁ Θηραμένης υποκείμενο

ἐπήρετο : κύρια πρόταση.

ἐπήρετο ρήμα

ὁ Θηραμένης υποκείμενο

Ἄν δὲ σιωπῶ : δευτ. υποθετική πρόταση .

σιωπῶ ρήμα

ἐγὼ υποκείμενο

οὐκ ἄρ' οἰμῶξομαι ; ευθεία ερωτηματική πρόταση.

οἰμῶξομαι ρήμα

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ἐγὼ υποκείμενο

ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

εἰ μὴ σιωπήσειεν > ἐάν μὴ σιωπήσης υπόθεση

ὅτι οἰμώξοιτο > οἰμώξη απόδοση

Δ' εἶδος προσδοκώμενο

ἐάν, ἄν, ἦν + υποτακτ. υπόθεση

μελλοντική έκφραση απόδοση

Ἄν δὲ σιωπῶ υπόθεση

οὐκ ἄρ' οἰμώξομαι απόδοση

Δ' εἶδος προσδοκώμενο

ἐάν, ἄν, ἦν + υποτακτ. υπόθεση

μελλοντική έκφραση απόδοση

ἐπεὶ γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἔπιε : δευτερεύουσα χρονική πρόταση.

ἔπιε ρήμα

ὁ Θηραμένης υποκείμενο

ἀναγκαζόμενος τροπική μετοχή

ἀποθνήσκειν τελ. απαρ. ως αντικείμεν. μετοχής

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν αὐτόν· : κύρια πρόταση.

ἔφασαν ρήμα

τινές υποκείμενο

εἰπεῖν ειδικό απαρ. ως αντικ. αὐτόν υποκείμ. απαρ.

Ἀποκοτταβίσαντα χρον. μετ.

τὸ λειπόμενον επιθ. μετ. ως αντικ. της μετοχής

Κριτία τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ : κύρια πρόταση.

ἔστω ρήμα

τοῦτ' υποκείμενο

Κριτία δοτ. προσωπ. χαριστική.

τῷ καλῷ επιθετ. προσδιορ.

Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἄγνοῶ : κύρια πρόταση.

οὐκ ἄγνοῶ ρήμα

ἐγὼ υποκείμενο

τοῦτ' αντικείμενο

ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα : δευτερ. ειδ. πρότ. ἐπεξήγηση στο τοῦτο.

(εἰσί) ρήμα

ταῦτα υποκείμενο

ἀποφθέγματα κατηγορούμενο

οὐκ ἀξιόλογα επιθ. προσδιορ.

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ἐκεῖνο δὲ κρίνω τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος
μήτε τὸ φρόνιμον μήτε τὸ παιγνιώδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς : κύρια
πρόταση.

κρίνω ρήμα

ἐγὼ υποκείμενο

ἐκεῖνο αντικ. τοῦ ἀνδρὸς

γεν. κτητ. ἀγαστόν

κατηγ. αντικ. τὸ ἀπολιπεῖν

ἐναρθρο απαρ. επεξ. στο ἐκεῖνο

τὸ φρόνιμον, τὸ παιγνιώδες υποκ. απαρ.

ἐκ τῆς ψυχῆς εμπρόθ. προσδ. τόπου παρεστηκότος

εναντιωμ. μετ., γεν ἀπόλυτος

τοῦ θανάτου υποκ. μετοχῆς

Χαρίκλεια Μυττά, φιλόλογος

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!